

naša mesta in trgi. Njegovi volilci ne vedo ničesar o njem in njih je — vsaj na tihem — sram tega poslanca, moža, ki jim ga ni nihče vrnil. To pa pri toliki inteligenci, kakor je doma v mestih in trgih, *) pač ni mogoče.

(Konec prih.)

Čast, komur čast!

Družba sv. Mohorja je ponos slovenskega naroda; tega nikdo ne zanikuje, še naši sovražniki ne, le slepa strast tega ne vidi. Nek plemenitaš — brez plemenitega srca — nas je nekda v državnem zboru očitno osramotil ter izrekel, da bi on zamogel vse slovenske knjige spraviti v robček, ki ga v žepu nosi. Še njegov prostorni grad ne spravi pod streho vseh bukev, kar jih je samo družba sv. Mohorja že izdala. Njegov robec bi moral biti širok in dolg, kakor jezik njegov, če bi hotel našo književnost vanj spraviti. Strast mu je skrivoma vzela robček iz žepa ter mu zavezala oči, da ni videl slovenskih knjig!

Toda otroci bogatih staršev radi lenobo pasejo in zapravljajo. Mi se bogatega sadu, katerega je prinesla družba Mohorjeva sicer slobodno veselimo, pa zdaj ne smemo rok križem djati, da družba ne zajde na rakovo pot, ampak skrbimo, da še bolj in bolj napreduje.

Naj še tedaj tudi jaz v ta namen porinem!

V naši lavantinski škofiji bi namreč število udov lahko tu in tam še precej poskočilo. Naj povem odkritosrčno svoje misli!

1. Dekanija Slov. Bistrica. Tukaj nosite venec župniji Makole in Spod. Polskava, drugod bi še povsod družba zamogla udov pridobiti, zlasti pa v Gornji Polskavi, v Črešnjevcih, pri sv. Martinu na Pohorju in v Poličanah.

2. O dekaniji Braslovski ne moremo druga reči, kakor „čast, komur čast“, vendar Št. Pavel je najnaprej!

3. V veliki dekaniji Breški imajo male Zdole prvo besedo; tudi Koprivnica je čvrsta; Kapele, Sromlje in Zabukovje pa dajo premalo udov.

4. V Celjski dekaniji je povsodi krepko življenje. Žavec nosi bandero, Št. Peter in Polzela vrlo stopata za njim.

5. Dekanija Dravsko Polje je vseskozi premalo probujena: Fram se še najbolj giblje.

6. V dekaniji Gornji grad ne vemo skorej, komu da bi venec prisodili; Nazaret, Šmartno in Gornji grad so prvi v zlatih bukvah.

7. Dekanija Jareninska, kakor je davna, tako je slavna; samo spodnjo Kungoto in Svičino še bo treba vzbuditi.

8. V Konjiški dekaniji damo Prihovi venec in Št. Jerneju krono; Konjice, Žiže in Zreče še nimajo pravega življenja.

9. V Kozji dekaniji je Pilštanj prvak in Podsreda junakinja; medel je sv. Peter in menda tudi Polje.

10. V Laški dekaniji se sv. Miklavžu radi odkrijemo, njemu ni para v škofiji; tudi Dol je imeniten, Jurjev kloster in sv. Marjeto pohvalimo; Laški trg, sv. Rupert in Loka bi še nam naj več udov dali.

11. V Lenarški dekaniji skorej da ne vemo, komu bi prvo mesto dali; tekmovanje je veliko med sosedi; vendar moramo reči, da je sv. Jurij na konji.

12. Dekanija Ljutomer, da-si po številu duš ni največja, vendar Mohorjevi družbi daje največ udov v celi škofiji živel! Prvi glas pojeta Ljutomer in Kapela. sv. Peter dobro pomaga k veseli viži. Slabo je pri sv. Juriji, slabše pri sv. Antonu, najslabše pa pri sv. Križi. V Veržeji pridejo na sto župljanov štirje udi, pri sv. Križi pa dva.

(Dalje prih.)

Gospodarske s'vari.

Ovčič ali sajevec na kravjem vimenu.

Pri kravi se nameri večkrat, da se ji vname vime in jej več ali manj oteče. Takemu otoku se pravi po navadi ovčič ali pa tudi sajevec. Navadno ne gre v tej bolezni kravi za življenje in torej gledé tega ni nevarna, vendar pa shuja in če ima tele, tedaj ima človek velike sitnobe z njim, ker mu krava ne daje mleka.

Uzrokov je tej bolezni lahko raznih in zato je tudi bolezen sama različna, v časih nevarna, v časih ne, v časih se ozdravi sama, v časih pa je treba seči po zdravlilu. Kaj je krivo, da je vime oteklo, to je tedaj prvo vprašanje, ako kaže krava oteklo vime.

V časih je v vimenu le zastalo mleko in tedaj ni še prave bolezni; v časih pa je vime polno krvi in tedaj je že vneto. Sem ter tje pa zalije meza mlečne žlezice in se strdi v vimenu, ali pa se začne vneto vime že gnojiti in tedaj je le-ta gnoj kriv, da je vime kravi zateklo.

Ako je vime le za to napeto, ker je v njem mleko zastalo, tedaj še vime ni boleče in tudi vroče ni še posebno, vsaj prvi den potem, ko je zastalo mleko. Kedar človek to zapazi, tedaj je prvo, česar je treba. — kravo pomolzt, se ve. da iz kraja prav rahlo, kajti vime je že občutljivo. Če se pa ne opravi to še v pravem času, vname se vime ali napravi se prisad in to tem brž, čem mastneje je bilo mleko, ki je zastalo v vimenu.

Iz tega si vzame lahko vsaka gospodinja nauk, naj ali že sama molze ali pa sem ter tje pogleda za deklo, kako da kaj molze. Kar smo že večkrat rekli na tem mestu, to še povdar-

*) Oj, oj, ni že le take sile s to inteligenco! Stavoc.